

indbringe sagen for de almindelige domstole. Sagen vil i givet fald skulle anlægges mod den anden part i sagen for hegnsstyret og ikke mod hegnsstyret.

Det foreslås, at indbringelse for domstolene først kan ske, når hegnsstyret har truffet afgørelse.

Det foreslås endvidere, at hegnsstyrets afgørelse i givet fald skal indbringes for domstolene inden 4 uger, svarende til den gældende frist for indbringelse af hegnsstyrets afgørelse for landvæsenkommissionen.

Retten skal efter forslaget dog undtagelsesvis kunne tillade indbringelse senere end 4 uger, men højst 6 måneder efter, at hegnsstyrets afgørelse er meddelt den pågældende. Om en sådan ansøgning om såkaldt opretningsbevilling skal imødekommes, vil bero på en konkret vurdering, hvor det navnlig må tillægges betydning, om der har foreligget en alvorlig hindring for sagens rettidige indbringelse for domstolene, og om ansøgningen er indgivet snarest muligt efter hindringens bortfald.

Når en hegnsag indbringes for domstolene, er der tale om en prøvelse af hegnsstyrets afgørelse efter grundlovens § 63. Domstolene er således ikke bundet af hegnsstyrets afgørelse, men traditionelt har det ved domstolsprøvelsen væsentlig betydning, at sagen forinden har været undergivet en særlig sagkyndig behandling, således som der er tale om for hegnsstyretes vedkommende. Det bemærkes herved, at kommunalbestyrelsen ved oppegningen af hegnsstyrets medlemmer efter hegnsloven skal sikre, at medlemmerne repræsenterer den fornødne sagkundskab.

Da hegnsager efter forslaget først kan indbringes for domstolene, når hegnsstyret har truffet afgørelse, vil den af hegnsstyret truffede afgørelse udgøre rammerne for retssagen. Parterne vil således ikke under retssagen kunne inddrage krav, der vil gøre det nødvendigt for retten at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget for hegnsstyret. Sådanne krav må i givet fald først indbringes for hegnsstyret.

Behandlingen ved domstolene vil i øvrigt skulle ske efter retsplejelovens almindelige regler. Der vil således blandt andet kunne afgives forklaring af sagkyndige vidner, afholdes syn og skøn eller foretages besigtigelse, såfremt retten anser dette for hensigtsmæssigt. Det må antages, at navnlig besigtigelse ofte vil være hensigtsmæssig i disse sager. Der vil endvidere kunne gives fri proces efter reglerne i retsplejelovens kapitel 31.

De foreslåede regler om indbringelse for domstolene vil også gælde, hvis en part ønsker at anfægte hegnsstyrets afgørelse om afvisning af en sag.

Der henvises til lovforslagets §§ 8, 9 og 13 og til bemærkningerne til disse bestemmelser.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget indebærer en administrativ lettelse navnlig for kommunerne og amtskommunerne, der beskikker formand og medlemmer i landvæsenstyret og afgiver indstilling om beskikkelse af formand og medlemmer i landvæsenkommissionerne.

Lovforslaget indebærer, at statens udgifter til vederlag til overlandvæsenkommissionernes formænd og sekretærer bortfalder. Disse udgifter udgjorde i 1997, 1998 og 1999 henholdsvis 71.910 kr., 17.888 kr. og 31.208 kr.

Endvidere bortfalder statens udgift til vederlag til den teknisk sagkyndige i landvæsenkommissionen for Sønderjyllands Amtskommunes 4. kreds. Denne udgift udgjorde i 1997, 1998 og 1999 henholdsvis 48.609 kr., 24.915 kr. og 35.596 kr.

Endelig bortfalder amtskommunernes udgifter til vederlag til landvæsenkommissionernes formænd og sekretærer. Disse udgifter udgjorde i 1997, 1998 og 1999 henholdsvis 346.016 kr., 262.910 kr. og 288.119 kr.

Samtidig indebærer lovforslaget, at de almindelige domstole vil få en begrænset forøgelse af sagsmængden. Dette skønnes at medføre en beskedent merindtægt i form af retsafgifter. Den begrænsede forøgelse af sagsmængden skønnes ikke at kræve øgede ressourcer til domstolene.

Endvidere indebærer lovforslaget, at taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje vil få en begrænset forøgelse af sagsmængden. Dette vil kunne betyde en begrænset merudgift for staten til vederlag til taksationskommissionernes og overtaksationskommissionernes formænd og sekretærer.

Herudover skønnes lovforslaget ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter. Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.